

15

සිරම්බි අඩිය

විවිධ අවශ්‍යතා සඳහා වරින් වර අප රටට විවිධ ජන කොටස් සමූහ වශයෙන් ගෙන්වා ගැනුණු අවස්ථා වෙයි. එසේ පැමිණි ජන කොටස් අතුරෙන් සමහරෙක් මේ දිවයිනෙහි ස්ථිර පදිංචිකරුවන් බවට පත් වූහ. ඔවුන්ගෙන් සමහරකු සිය මුල් බස අත හැර සිංහලය මවූ බස කොට ගත් අතර, ඇතැම් පිරිස් දිගින් දිගට ම සිය මුල් බස මෙරට දී ද ව්‍යවහාර කරන්නට වූහ. කල් යත් ම ඒ මුල් බසට සිංහල වචන එකතු වීම සිදු වූ අතර, මෑතක දී මුල් බස අත් හැර සිංහල හෝ දෙමළ භාෂා භාවිතය දැකිය හැකි ය.

පුත්තලම නගරයට නුදුරින් පිහිටා ඇති ‘සිරම්බි අඩිය’, විදේශ ජන සංක්‍රමණ හා භාෂා පරිණාමය පිළිබඳ අගනා තොරතුරු සමුදායක් අපට ලබා දෙන ජන කොටසක් වෙසෙන ගම්මානයකි.

මෙරටට පැමිණි පෘතුගීසි ජාතික ලොරෙන්සෝ ද අල්මේදා ප්‍රමුඛ හමුදාව විසින් 1505 දී මුහුදුබඩ ප්‍රදේශ අල්ලා ගනු ලැබී ය. වන දුර්ග, ගිරි දුර්ග හා ජල දුර්ග තරණය කොට රට අභ්‍යන්තරයට යෑමට පෘතුගීසීන්ට දුෂ්කර විය. කැලැබද කටුක දිවියක් ගෙවූ අප්‍රිකානුවන්ගේ සහාය ලබා ගැනීමට පෘතුගීසි හමුදාව පෙලඹිණි. මේ හේතුවෙන් “සිලෝන් කැෆර්” ජනයාගේ ආදිතමයන් මෙරටට පැමිණෙන්නේ වහල් සිරකරුවන් ලෙස ය. පෘතුගීසීන් පමණක් නො ව ඉංග්‍රීසි ජාතිකයන්ගේ පාලන සමයේ ‘කැෆර්වරු’ බහුල වශයෙන් වහල් සේවයට යොදා ගැනුණහ. මොසැම්බික් සම්භවයක් සහිත ඔවුහු දෙවැනි ලෝක යුද්ධ සමයේ යුද සෙබළුන් හා කඳවුරුවල ආවර්ණිකවරුවන් ලෙස මේ රටට පැමිණියහ.

මේ ජනයාගේ පළමු ජනාවාසය සකස් වූයේ කොම්පක්සේ විදිය ආශ්‍රිතව ය. පසු කලෙක ඔවුහු විවිධ වෘත්තීන්ට බෙදී ගොස් විවිධ පළාත්වල පදිංචි වූහ. වර්තමානයේ ‘සිලෝන් කැෆර්වරුන්’ බහුල ලෙස ජීවත් වන්නේ පුත්තලම නගරයේ සිට අනුරාධපුර මාර්ගයේ කි.මී. 3ක් ගිය තැන හමු වන ‘සිරිමිබ් අඩිය’ ප්‍රදේශයෙහි ය.

ඉංග්‍රීසි පාලන සමයෙහි කැෆර්වරුන් අනුයුක්ත කරනු ලැබූ වෘත්ති කිහිපයක් විය. තැපැල් සේවය, පුත්තලම ලුණු ලේවායෙහි කටයුතු, ගම්මුලාදැනි රාජකාරි ඒ අතර ප්‍රධාන වේ. ලංකාවේ තැපැල් සේවය ආරම්භ කළ වකවානුවෙහි මුලින් ම කොළඹ සිට පුත්තලමට, ත්‍රිකුණාමලයට, බදුල්ලට තැපැල් ගෙන යන ලද්දේ ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුවට සේවය කළ කැෆර් සේවකයන් විසිනි. ප්‍රධාන මංමාවත් නොතිබූ යුගයේ වනගත මං ඔස්සේ අදාළ ස්ථානවලට ලිපි මලු රැගෙන දිවීමට මේ ශක්ති සම්පන්න මිනිසුන්ට පැවරිණි. පසු කලෙක සීනුවක් නාද කරමින් යන තැපැල් කරත්තවල ආරක්ෂාවට ඔවුහු යොදවා ගැනුණෝය.

පුත්තලමේ ලුණු ලේවායෙහි කටයුතු ආරම්භ කිරීමත් සමග ලේවාය පිරිසිදු කිරීම හා ආරක්ෂක කටයුතු යන කාර්යයන් සඳහා යොදවා ගනු ලැබුවේ කැෆර් ජාතිකයන් ය. මෙම ජන කොටසට ආවේණික සිරිත් විරිත්, නැටුම් ගැයුම් රැසක් ඇත. ඒවා අතුරෙන් ‘කාපිරි මාඤ්ජු’ නම් විශේෂිත ගීත වර්ගයක් තිබේ.

“අරාබි වායාකා ලෝරා
 අරාබියා බොලොරේ
 ඊස්ක උපං ලකතිපංවෙ මංගරසේ මනෝරේ //
 වොටාකි මේදලගිය
 මා වොටාකි නගරලකිය
 නිකරදිරිය ලාල මිරයො
 නාඩ්දිරිය ලාල මිරයො
 අරාබි වායාකා අරාබියා බොලොරේ

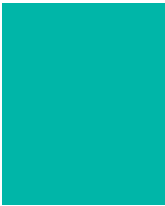
මේ ගීතයේ තේරුම, අරාබියේ ගැහැනු ලස්සන යි, ඇයි ඔයාලා මුහුණු නිරාවරණය නො කරන්නේ? ඔයාලගේ ලස්සන මුහුණු පෙන්වන්න හොඳ නැද්ද? යන්න යි. සිරම්බී අඩියේ කැෆර් ජනයා සතුව මෙවැනි සාම්ප්‍රදායික ගීත සිය ගණනක් පවතී. ඒ සියල්ල රචනා වී ඇත්තේ පෘතුගීසි බසින්. මේ ‘කාපිරි මාඤ්ජ’ ගීතවලට නැටීමේ දී අත්පොළොසන් දීම, අඩි පොළොවේ ගැසීම, ඔල්වරසන් දීම ආදිය සිදු කෙරෙනු දැකිය හැකි ය. මේවායේ අප්‍රිකානු ජන ගීයේ ආභාසය රැඳී ඇතැයි කියැවේ. ඩොල්කිය, රබාන, පොල්කටු දෙක, හැඳි දෙක, බෝතලය හා කාසිය යන මේවා මාඤ්ජ ගායනයේ දී වාද්‍ය භාණ්ඩ ලෙස භාවිත කෙරෙයි. මාඤ්ජ ගායනයේ දී ගැහැනු අය විශේෂ දක්ෂතා දක්වති.

යටත්විජිත සමයෙහි මෙරට වැසියන් බවට පත්වූ මේ ජනයාගේ පැරණි සිරිත් විරිත් වර්තමානය වන විට බොහෝ දුරට මැකී ගොස් ඇත. විවාහ උත්සවයක දී දින හතක් පමණ උත්සව පවත්වන ඔවුහු වර්තමානයේ එය දින තුනකට සීමා කොට ඇත්තේ ආර්ථික දුෂ්කරතා හේතුවෙනි. විවාහ ගිවිස ගත් තරුණියට විවාහයට සති තුනකට පෙර පල්ලියේ දී විවාහ දිවිය ගැන අවබෝධයක් ලබා දෙයි. විවාහයට පෙර දින මනාලියගේ නිවෙසේ දී පාන්දර වන තුරු මනාලියට ආශීර්වාද ගීත ගායනා කිරීම තවමත් නොකඩවා සිදු කෙරෙන වාරිත්‍රයකි. පාන්දර කුකුළා හැඬලීමෙන් පසු උත්සවය පටන් ගනියි. එදිනට මනාලිය ‘කැන් කැන්’ නමින් ඔවුන් විසින් ව්‍යවහාර කරනු ලබන බොස්තොරොක්ක ගවුම අදියි. මනාලයා සැරසෙන්නේ යුරෝපීය ඇඳුමෙනි. මංගල දිනයේ දී නව යුවළ මනාලියගේ නිවෙසේ ම නතර වීම වාරිත්‍රයකි. දින දෙකකින් පසු මනාල යුවළ මනාලයාගේ නිවෙස වෙත යති. ඊට පසු තවත් දින දෙක තුනක් නොනවතින සාදයකින් පසු මංගල උත්සවය නිමාවට පත් වෙයි. මෙය කැෆර් ජනයාගේ ආවාහ විවාහ සිදු කරන සාම්ප්‍රදායික ක්‍රමය යි.

බාර හාර නො වීම කැෆර් ජනයා අතර පවතින තවත් සාම්ප්‍රදායික කිසිවකුට කේන්දර නැති වීම ද විශේෂ ලක්ෂණයකි. නැකැත් පමණක් විශ්වාස කර, ඒ අනුව ඔවුහු සුබ කටයුතු පිළියෙල කර ගනිති. පිටි කිරි භාවිතය ප්‍රිය නො කරන මේ ජනයා දරුවකු උපන්දා සිට වසර හතරක් ගත වන තුරු මවු කිරි පමණක් ලබා දීමට උත්සුක වෙති. තම ජන වර්ගයේ කිසිවකුට සරම්ප හෝ කම්මුල්ගාය නොවැලඳෙන බව ඔවුන්ගේ විශ්වාසය යි.

ඔවුහු අද තම අතීත අනන්‍යතාව නො සොයති. සාම්ප්‍රදායික නැටුම, ගීතය, විනෝදය සඳහා පොරබැදීම ආදිය පිළිබඳව නව පරපුර සංවේදිතාවක් නො දක්වති. ඔවුන් සතු ආවේණික ගති සිරිත් ක්‍රමයෙන් අභාවයට යමින් තිබේ.

1. ‘සිලෝන් කැෆර්වරුන්’ මෙරට පැමිණෙන්නේ කුමන හේතුවක් නිසා ද?
2. මේ ජනයා නියැලී රැකියා ක්ෂේත්‍ර තුනක් නම් කරන්න.
3. ‘සිලෝන් කැෆර්වරුන්’ සතු ගිත විශේෂය කුමක් ද? ඒවා ගායනා කිරීමේ දී භාවිත කරනු ලබන වාද්‍ය භාණ්ඩවල නම් ලියන්න.
4. කැෆර් ජනයාගේ විවාහ උත්සවවල දක්නට ලැබෙන ආවේණික ලක්ෂණ තුනක් ලියන්න.
5. මේ ජනයා සතු ආවේණික ගති සිරිත් පැහැදිලි කරන්න.

සාරාංශකරණය

කිසියම් වාක්‍යයක, ඡේදයක, ලිපියක, ප්‍රකාශයක, දේශනයක, අන්තර්ගත වැදගත් ම අදහස් පිඬු කොට දැක්වීම ‘සාරාංශකරණය’ යි. දේශනයකට, සාකච්ඡාවකට සවන් දීමේ දී පුවත්පතකට වාර්තාවක් සැපයීමේ දී සාරාංශකරණය බෙහෙවින් වැදගත් වේ. යමක් අවබෝධ කර ගැනීමේ හැකියාවත් එහි සාරය වටහා ගෙන සංක්ෂිප්තව නැවත ප්‍රකාශ කිරීමේ හැකියාවත් ‘සාරාංශකරණයෙන්’ බලාපොරොත්තු වේ.

“වැදි ජනයා බාහිර සමාජයට නිරාවරණය වීමට පටන් ගැනීමත් සමග විරාගත වර්යාධර්ම පද්ධතිය සෑම අංශයකින් ම පාහේ විපර්යාසයට පත් වීමේ ලකුණු පහළ වන්නට විය. මුල් යුගයේ දී ඔවුන් වන මැද ආධිකාරයට යාන්තමින් කොටා ගත් හේතෙහි කුරක්කන්, බඩ ඉරිඟු, වැනි හෝග වගා කරන්නට වූයේ දඩයම් හිඟ වන සමයේ දී පැන නගින ආහාර අහේනියට පිළියමක් වශයෙනි. එහෙත් පසු කාලයේ දී අනුක්‍රමයෙන් හේන් ගොවිතැනට නැඹුරු වන්නට වූ ඔවුහු අසල්වාසී සිංහලයන්ගේ ඇසුරට පත් වීමෙන් අනතුරුව එකයායට සාමූහිකව කරන හේන් ගොවිතැනට අනුගත වූහ.

මේ පාඨය සාරාංශ කළ විට මෙසේ දැක්විය හැකි ය:

“වැදි ජනයා බාහිර සමාජයට නිරාවරණය වීමෙන් විරාගත වර්ශාධර්මයන් විපර්යාසයට ලක් විය. මුල් යුගයේ ඔවුන් යාන්තමට හේන් ගොවිතැන් කළේ ආහාර අහේනියට පිළියමක් ලෙසිනි. පසු කලෙක හේන් ගොවිතැනට නැඹුරු වූයේ අසල්වාසී සිංහලයන්ගේ ඇසුරට පත් වීමෙනි.” (වචන 34)

යම් පාඨයක් සාරාංශ කිරීමේ දී අවධානයට ලක් කළ යුතු කරුණු රැසකි.

- පළමුව ඡේදයේ හරය වැටහෙන තෙක් කීප වරක් කියවන්න.
- දෙවනුව එහි වැදගත් අදහස්වලට යටින් ඉරි අදින්න. නැති නම් වෙන ම කොළයක ලියා ගන්න.
- එහි දී නිදර්ශන, උපමා, විශේෂණ, අලංකාර, පුනරුක්ති, අනවශ්‍ය නිපාත ආදී සියල්ල බැහැර කරන්න.
- ඉදිරිපත් කර ඇති කරුණුවල වැදගත්කම අනුව ඒවා පිළිවෙලට ගොනු කරන්න.
- සාරාංශය ලිවිය යුතු වචන ගණන ගැන සැලකිලිමත් වන්න. (සාමාන්‍යයෙන් සාරාංශය, දී ඇති කොටසෙන් තුනෙන් එකක් විය යුතු ය).
- ප්‍රධාන ඡේදයේ අදහස මැනවින් ප්‍රකාශ වන පරිදි ලියන්න.
- ඡේද කීපයක් තිබුණත් එය එක් ඡේදයක් ලෙස ලිවිය යුතු ය.
- සාරාංශ ගත ඡේදයේ ඇතුළත් වචන ගණන ඡේදය අවසානයේ අනිවාර්යයෙන් ම ලියන්න.

1. ‘ශ්‍රී ලංකාවේ ජීවත් වන විවිධ ජන වර්ග’ යන මාතෘකාව යටතේ රචනයක් ලියන්න.
2. වැදි ජනයා, අභිගුණ්‍යීක ජනයා ආදී විවිධ ජන කොට්ඨාසවලට ආවේණික සිරිත් විරිත් සොයා බිත්ති පුවත්පතකට ලිපියක් ලියන්න.
3. පහත සඳහන් ඡේදය වචන (30-40) වන සේ සාරාංශ කරන්න.

එකතු කර ගන්නා කසළ ගොඩවල් ශීලාවාර දියුණු ලෝකයේ සුනඛ වසුරු මෙන් අවට පරිසරය ගද ගස්වමින් එක් තැනක සිට තවත් තැනකට ගෙනවිත් දමන්නේ නැත. නොදියුණු යැයි සම්මත තුන්වැනි ලෝකයේ සමහර රටවල් පවා මේ ප්‍රශ්නයට නවීන විද්‍යාත්මක විසඳුම් සොයා ගෙන ඇත. අපට තරම් ශිෂ්ටාචාරයක් හෝ අතීතයක් නොමැති රටවල් ද මෙවන් ප්‍රශ්න සාර්ථකව විසඳාගෙන තිබේ. ‘කසළ ප්‍රතිචක්‍රීකරණය’ නූතන ලෝකයේ භාවිතයට ගැනෙන්නේ ඒ සඳහා ය. එදා පණ්ඩුකාභය යුගයේ මනා පළාත් පාලනයක් හා කසළ පරිපාලනයක් පැවති බව අසන්නට ලැබේ. ස්වීඩනය වැනි රටවල් ප්‍රවාහන කටයුතු උදෙසා අවැසි ඉන්ධන නිපදවා ගැනීමට කසළ භාවිත කරයි. දකුණු කොරියාව එම තාක්ෂණය ශ්‍රී ලංකාවට ලබා දීමට සූදානමින් සිටී. කැලි කසළ කළමනාකරණයේ දී අපිරිසිදු යැයි සම්මත අසල්වැසි ඉන්දියාව ද සිටින්නේ අපට වඩා ඉදිරියෙනි.